

mangler, laver man selv sine Forudsætninger og argumenterer ud fra dem, som om det var Forudsætninger, der fandtes i selve Folkeforbundstraktaten. Dette er en Form for Argumentation, jeg ikke paa nogen Maade vil anerkende.

Man hævder altsaa overfor os, at vi har visse militære Forpligtelser. Jeg vil gerne spørge: Hvilke er da disse Forpligtelser? Jo, siger man, man skal forsvare sin Neutralitet; Formaalet med Forsvaret er, at det skal være Neutralitetsforsvar; derfor skal det være effektivt, vi vil have et effektivt Værn. Nu forekommer det mig, at der er to Arter af Neutralitetskrænkelse. Fra den store Krig kender vi hos os adskillige Neutralitetskrænkelse, men de var alle sammen af en saadan Art, at de med Lethed lod sig afvise, uden at man behøvede at anvende Magt. En hel Del af de Neutralitetskrænkelse, der foregik hos os, bestod deri, at de, som krænkede vor Neutralitet, paa en eller anden Maade blev drevet ind over Grænsen, afvæbnet og derefter interneret, og jeg tror, at i al Almindelighed var de overordentlig glade for den Tilværelse, de nød hos os. Der er ganske sikkert ingen, som mener, at det skulde være nødvendigt for os at etablere et krigsmæssigt Apparat af den Beskaffenhed, som her er Tale om, for at afværge saadanne Neutralitetskrænkelse. Den anden Form for Neutralitetskrænkelse er den, der med Rette betegnes med Ordet Angreb. Men ingen kan vel tro, at vi, dersom vi bliver udsat for Angreb af en Stormagt, skulde være i Stand til at afvise dette Angreb. Jeg tænker mig, at det vil gaa omtrent paa samme Maade, som det efter Sigende gik i 1864: at Bismarck spurgte Moltke, hvor mange Mand han skulde have for at slaa Danmark, og, da han fik et Tal opgivet, svarede: Vel, saa og saa mange Mand skal du faa, og saa foretager du altsaa dette Eksperiment. Jeg tænker, Forholdene vilde forme sig paa samme Maade i det Øjeblik, der blev Tale om bevidst Neutralitetskrænkelse. Der er jo ikke Tale om; at vi vil indføre dette krigsmæssige Apparat af Hensyn til vore smaa Naboer, at vi vil indføre denne Neutralitetsordning af Hensyn til vore Naboer mod Nord, Sverige og Norge, eller mod andre smaa Nationer. Det kom ogsaa tydeligt frem hos den ærede sidste Taler, der udtalte, at det, man

var bange for, var Tyskland. Men der er ganske sikkert ingen, der tror, at vi kan afvise en Neutralitetskrænkelse fra Tysklands Side, for saa vidt den er bevidst.

Dertil kommer imidlertid, at Neutralitetsforsvar i sig selv er et ganske urimeligt Ord at anvende, thi i det Øjeblik, vi skal til at forsvare vor Neutralitet, er det Krig, ikke noget som helst andet. Det er i Virkeligheden ogsaa fuldkommen tilfældigt, naar vi har Forpligtelse til at afvise en hvilken som helst Neutralitetskrænkelse, hvem vi kommer i Krig med. Der gik en Gang under Krigen Rygter om — jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at en allieret Flaade, bestaaende af franske, engelske og amerikanske Krigsskibe, tænkte paa at forcere Spærringerne i Store Bælt. Er der noget forstandigt Menneske herhjemme, der vil mene, at man, i det Øjeblik noget saadant havde fundet Sted, skulde have givet sig til at forsvare sin Neutralitet overfor disse tre Stormagter? Hvad var Resultatet blevet, og hvordan havde det set ud i Dag; hvis noget saadant havde fundet Sted? Derfor tror jeg, man fra anden Side skulde være noget varsom med at kræve dette Forsvar for Neutraliteten, som er ganske umuligt, og som kan føre til Resultater, der er aldeles urimelige og uberegnelige.

Det hævdes fra anden Side, at man skal have et effektivt Værn. Jeg forstaaer ikke ganske Logikken i det Standpunkt, man indtager, thi saavel fra konservativ som fra Venstres Side kræver man samtidig en Indskrænkning af Rustningerne. Men det effektive Værn og Indskrænkning af Rustningerne forekommer mig at staa til hinanden som Ild til Vand. Man kan ikke samtidig hævde, at man skal foretage en Indskrænkning af Rustningerne i større Udstrækning og etablere et effektivt Værn. Det forekommer mig at være saa selvmodsigende, som noget overhovedet kan være det. Derfor har jeg aldrig rigtig kunnet blive klog paa, hvad et effektivt Værn var for noget. Da Venstre fremsatte sit Forslag i Militærkommissionen, hævdede man aldeles bestemt, at her havde vi det effektive Værn. Da de Konservative fremkom med deres Forslag, sagde man: Venstres Forslag kan jo være meget godt, det er ikke i Princippet forskelligt fra vort, men først naar vi gennemfører det konser-